

Arrest

nr. 243 631 van 4 november 2020
in de zaak RvV X / II

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. BRETIN
De Broquevillelaan 116/13
1200 BRUSSEL**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Roemeense nationaliteit te zijn, op 14 mei 2020 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 7 mei 2020 tot het opleggen van een inreisverbod.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 september 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 oktober 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat L. BRETIN verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat M. MISSEGHERS, die *loco* advocaten C. DECORDIER & T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 15 april 2020 neemt de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie een beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering.

1.2. Op 7 mei 2020 neemt de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie een beslissing houdende een inreisverbod. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“Aan de Heer : (...)

Nationaliteit: Roemenië

wordt een inreisverbod voor 8 jaar opgelegd voor het grondgebied van België. De beslissing tot verwijdering van 15.04.2020 gaat gepaard met dit inreisverbod

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten: Overeenkomstig artikel 44nonies van de Wet 15/12/1980:

Gaat de beslissing tot verwijdering gepaard met een inreisverbod omdat de burger van de Unie een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid.

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan diefstal, bendevorming-deelname, feiten waarvoor hij op 03.02.2020 werd veroordeeld door de correctionele rechtbank van Antwerpen tot een definitieve gevangenisstraf van 30 maanden. De feiten, het stelen van sportduiven herhaaldelijk gezien er gelijkaardige feiten gekend zijn in Nederland , getuigen van een verregaande normvervaging en een gebrek aan respect voor andermans eigendomsrechten. Ingevolge de ernst van de door betrokkene gepleegde feiten (diefstal, bendevorming-deelname) concludeert de Administratie dat betrokkene momenteel een gevaar kan betekenen voor de rust van de burgers evenals voor de handhaving van de openbare orde. Met andere woorden, het gedrag van betrokkene betekent een reële, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij. Overwegende het winstgevende karakter van de misdadige activiteiten van betrokkene, bestaat er een ernstig, reëel en actueel risico op een nieuwe schending van de openbare orde;

Betrokkene verklaarde in zijn vragenlijst “hoorplicht” ingevuld op 19.12.2019, in België te verblijven sinds 17.12.2019, in het bezit te zijn van zijn identiteitsdocumenten en niet te lijden aan een ziekte die hem belemmert om te reizen; verder verklaarde hij geen duurzame relatie, familie en of minderjarige kinderen in België te hebben en heeft hij geen redenen om niet te willen terugkeren naar zijn land van herkomst. Het administratief dossier van betrokkene bevat geen elementen die erop wijzen dat de betrokkene een familie- of gezinsleven in de betekenis van artikel 8 van het EVRM heeft. Het administratief van betrokkene bevat geen elementen waaruit blijkt dat hij persoonlijk een reëel risico zou lopen onderworpen te worden bij een terugkeer naar zijn land van herkomst. Een schending van artikel 3 EVRM wordt dan ook niet aangenomen. Het administratief dossier van betrokkene bevat geen elementen die erop wijzen dat de betrokkene een familie- of gezinsleven in de betekenis van artikel 8 van het EVRM heeft. Het administratief van betrokkene bevat geen elementen waaruit blijkt dat hij persoonlijk een reëel risico zou lopen onderworpen te worden bij een terugkeer naar zijn land van herkomst. Een schending van artikel 3 EVRM wordt dan ook niet aangenomen.

Betrokkene heeft geen redenen om niet terug te keren naar zijn land van herkomst. Hij heeft geen vrees in het kader van artikel 3 van het EVRM vermeld. Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt een actuele en werkelijke, en voldoende ernstige bedreiging voor de openbare orde te vormen.

Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven en om de openbare orde zeer ernstig te verstoren. Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole, het handhaven van de openbare orde, de familiale en medische situatie van betrokkene, en het feit dat betrokkene een actuele en werkelijke, en voldoende ernstige bedreiging voor de openbare orde/nationale veiligheid vormt, is een inreisverbod 8 jaar proportioneel.”

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoekende partij werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste van de verzoekende partij te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. In de nota met opmerkingen stelt de verwerende partij de vraag naar het belang van de verzoekende partij bij onderhavig beroep en dit als volgt:

“Tot slot stelt de verzoekende partij nog vast dat de verzoekende partij in fine van haar eerste middel nog aanvoert dat zij geenszins in België beoogde te verblijven, zodat de vraag moet worden gesteld welk belang de verzoekende partij überhaupt kan laten gelden bij haar beroep tot nietigverklaring, nu zij er kennelijk geen graten in ziet om terug te moeten keren naar het land van herkomst én bovendien uitdrukkelijk aangeeft niet in België te willen verblijven.”

3.2. Het loutere feit dat de verzoekende partij heden niet in België wenst te verblijven toont niet aan dat de verzoekende partij geen belang heeft bij de nietigverklaring van het inreisverbod, daar het inreisverbod een duurtijd van acht jaar heeft en de verzoekende partij een burger is van de Europese Unie. De verwerende partij stelt ter terechtzitting ook dat gelet op de termijn van acht jaar het inreisverbod wel repercussies heeft voor de verzoekende partij.

3.3. Een gebrek aan belang bij onderhavig beroep kan niet worden vastgesteld.

4. Onderzoek van het beroep

4.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 44 *nonies* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 27 en 28 van de richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden (hierna: de richtlijn 2004/38/EG), van de artikelen 45, §2, eerste en tweede lid, 46 en 62, §2 van de Vreemdelingenwet, van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht uit artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) en van het proportionaliteitsbeginsel. De verzoekende partij meent dat er eveneens sprake is van een manifeste appreciatiefout.

Na een voornamelijk theoretisch betoog betreffende voormelde bepalingen en beginselen en de toepassing hiervan in onderhavig geval, licht de verzoekende partij haar eerste middel onder meer toe als volgt:

“L’acte attaqué contient des paradoxes comme suit :

1. La partie défenderesse estime que le requérant constitue une menace réelle, actuelle et suffisamment grave pour l’ordre public.

(...)

2. la partie adverse a motivé de manière standardisée ;

Dans un premier temps, la partie adverse a précisé que Monsieur C. (...) est arrivé sur le territoire avec les documents d’identité valable.

Dans un second temps, la partie adverse estime que le requérant réside de manière illégale sur le territoire belge et à troubler l’ordre public ;

Le 17 décembre 2019, Monsieur C. (...) est venu en Belgique pour se constituer prisonnier et s’est présenté directement à la police des frontières.

Il était muni d’un passeport roumain et d’une carte d’identité roumaine valables.

Le requérant est ressortissant européen.

Il a un séjour valable de 90 jours et jouit de sa liberté de circulation.

Sans avoir pénétré sur le territoire librement, il a été immédiatement transféré à la prison d’Anvers.

Du 18 décembre 2019 au 29 avril 2020, il a été détenu à la prison d’Anvers.

Depuis le 29 avril 2020, il a été transféré à la prison de Leuven.

Dès lors, il n’est pas resté sur le territoire, outre qu’en étant prisonnier.

Le requérant aurait pu rester en Roumanie dans l’attente de son jugement.

Il est venu en Belgique de son plein gré afin de se constituer prisonnier et coopérer avec la justice.

Son souhait n’était pas de séjourner en Belgique.

D’ailleurs, la qualité de son séjour doit être appréciée par rapport à son emprisonnement.

Il ne peut dès lors pas lui être reproché de ne pas avoir entamé des démarches pour séjourner légalement en Belgique.

Qu’il s’agit d’une motivation stéréotypée et standardisée ;

Que la motivation de l’acte attaqué n’est pas individualisée et dès lors, illégale ;

Qu’en vertu du principe de bonne administration, l’administration doit statuer en prenant en compte l’ensemble des éléments de la demande ;

Qu’enfin, en vertu du principe de proportionnalité, l’administration doit veiller à ce que la décision soit appropriée, proportionnée et équitable ;

Que la décision a été prise sans faire état d’un examen approfondi de la demande ;

En ce que l’interdiction d’entrée sur le territoire ne prend aucun élément propre au dossier et impose une interdiction d’entrée de huit ans;

EN TELLE SORTE QUE l’acte attaqué doit être annulé et entre-temps suspendu.”

4.2. Artikel 62, §2 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de administratieve beslissingen met redenen worden omkleed en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 voorzien dat de beslissingen van de besturen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn.

Deze uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip "afdoende", zoals vervat in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De Raad stelt vast dat de motieven van de beslissing tot het opleggen van een inreisverbod op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen worden gelezen zodat de verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft deze beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt.

Zo wordt immers in de bestreden beslissing aangegeven waarom de verzoekende partij een inreisverbod ontvangt, met name omdat zij een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid. De verwerende partij wijst ter zake op de toepassing van artikel 44 *nonies* van de Vreemdelingenwet. Voorts wordt gemotiveerd waarom geoordeeld wordt dat de verzoekende partij een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid, waarbij wordt geconcludeerd dat het gedrag van de verzoekende partij een reële, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij betekent en gezien het winstgevende karakter van de misdadige activiteiten van de verzoekende partij er een ernstig, reëel en actueel risico op een nieuwe schending van de openbare orde bestaat, dat gezien de maatschappelijke impact van de feiten kan worden afgeleid dat de verzoekende partij door haar gedrag geacht wordt een actuele en werkelijke, en voldoende ernstige bedreiging voor de openbare orde te vormen. Eveneens wordt gemotiveerd waarom de bestreden beslissing geen schending vormt van de artikelen 3 en 8 van het EVRM. Verder wordt geconcludeerd aangaande de duur van het inreisverbod en dit als volgt: *"Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven en om de openbare orde zeer ernstig te verstoren. Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole, het handhaven van de openbare orde, de familiale en medische situatie van betrokkene, en het feit dat betrokkene een actuele en werkelijke, en voldoende ernstige bedreiging voor de openbare orde/nationale veiligheid vormt, is een inreisverbod 8 jaar proportioneel."*

De motivering van het bestreden inreisverbod laat de verzoekende partij toe om zowel de feitelijke als de juridische overwegingen die aan de basis liggen van deze beslissing, alsmede de reden waarom werd geopteerd voor een inreisverbod van acht jaar en dit proportioneel wordt geacht, te kennen. De voorziene motivering laat de verzoekende partij toe om haar rechtsmiddelen met kennis van zaken aan te wenden.

Een schending van artikel 62, §2 van de Vreemdelingenwet of van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 wordt niet aangetoond.

4.3. Waar de verzoekende partij inhoudelijke argumenten ontwikkelt tegen de bestreden beslissing, voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogenpunt wordt onderzocht.

De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (*cf.* RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

4.4. De aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht en van de zorgvuldigheidsplicht wordt verder onderzocht in het licht van de toepasselijke wettelijke bepaling, waarvan de verzoekende partij eveneens de schending aanvoert.

Artikel 44*nonies* van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De minister of zijn gemachtigde kan de in de artikelen 43, § 1, eerste lid, 2°, en 44bis, bedoelde beslissingen koppelen aan een inreisverbod voor het grondgebied van het Rijk, waarvan de duur door hem wordt vastgesteld, rekening houdend met alle omstandigheden van elk geval.

De duur van het inreisverbod mag vijf jaar niet overschrijden, behalve indien de burger van de Unie of zijn familielid een ernstige bedreiging is voor de openbare orde of de nationale veiligheid.”

Artikel 44*nonies* van de Vreemdelingenwet bepaalt dat bij het bepalen van de duur van een inreisverbod voor Unieburgers gekoppeld aan een bevel om het grondgebied te verlaten genomen op grond van artikel 43, §1, eerste lid, 2° of van artikel 44*bis* van de Vreemdelingenwet, rekening moet worden gehouden “met alle omstandigheden van elk geval”.

4.5. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij een inreisverbod voor de duur van acht jaar proportioneel acht gelet op onder meer het feit dat de verzoekende partij niet getwijfeld heeft om op illegale wijze in België te verblijven.

4.6. Betreffende de vaststelling dat zij niet getwijfeld heeft om op illegale wijze in België te verblijven als één van de redenen voor het opleggen van een inreisverbod voor de duur van acht jaar, betoogt de verzoekende partij dat zij op het grondgebied is aangekomen met geldige identiteitsdocumenten, dat zij op 17 december 2019 naar België is gekomen om zich aan te bieden als gevangene en zij zich onmiddellijk is gaan aanbieden bij de grenspolitie, dat zij voorzien was van een geldig Roemeens paspoort en een geldige Roemeense identiteitskaart, dat zij een Europees Unieburger is, dat zij een verblijf heeft van 90 dagen en geniet van het recht op vrij verkeer, dat zonder dat zij in vrijheid het Belgische grondgebied heeft betreden, zij onmiddellijk overgebracht werd naar de gevangenis van Antwerpen, alwaar zij verbleef tot 29 april 2020, waarna zij overgebracht werd naar de gevangenis van Leuven, dat zij aldus niet op het grondgebied heeft verbleven dan als gevangene, dat zij in de mogelijkheid was om in Roemenië te verblijven in afwachting van haar veroordeling, dat zij naar België is gekomen uit vrije wil om zich aan te bieden als gevangene en om mee te werken met het gerecht, dat het niet haar wil was om in België te verblijven, dat haar verblijf dient beoordeeld te worden in het licht van haar gevangenschap, dat het haar niet kan tegengeworpen worden dat zij geen pogingen heeft ondernomen om legaal in België te verblijven, dat het gaat om een stereotype en gestandaardiseerde motivering, dat de motivering niet geïndividualiseerd is en aldus niet wettig, dat het de verwerende partij toekomt om te beslissen na het in rekening brengen van het geheel van de elementen.

4.7. De Raad stelt vast dat uit de bestreden beslissing niet kan afgeleid worden op grond van welke vaststellingen de verwerende partij tot het oordeel is gekomen dat de verzoekende partij niet heeft getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven. In elk geval blijkt niet dat zij rekening heeft gehouden met de situatie zoals geschetst door de verzoekende partij en die betrekking heeft op de omstandigheden van haar (illegaal) verblijf in België en in het bijzonder het feit dat zij naar België is gekomen uit vrije wil en met een geldig paspoort om zich aan te bieden als gevangene en om mee te werken met het gerecht, dat het niet haar wil was om in België te verblijven en dat zij niet op het grondgebied heeft verbleven dan als gevangene. Deze situatie was de verwerende partij overigens gekend daar deze situatie door de verzoekende partij reeds geschetst werd in het verzoekschrift tegen de beslissing van 15 april 2020 houdende een inreisverbod dat op 27 april 2020 bij de Raad werd ingediend en dat op 5 mei 2020 werd overgemaakt aan de verwerende partij. Het inreisverbod van 15 april 2020 werd op 7 mei 2020 zonder voorwerp verklaard en vervangen door de *in casu* bestreden beslissing.

Er blijkt niet dat de verwerende partij bij het bepalen van een duur van acht jaar voor het opgelegde inreisverbod, waarbij zij onder meer wijst op het feit dat de verzoekende partij niet heeft getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven, rekening heeft gehouden met alle omstandigheden van het geval, zoals vereist door artikel 44*nonies* van de Vreemdelingenwet.

De verwerende partij beperkt zich in de nota met opmerkingen betreffende voormelde kritiek tot het in vraag stellen van het belang bij het beroep daar de verzoekende partij er geen graten in ziet terug te keren naar het herkomstland en niet in België wil verblijven. Betreffende het belang kan worden

verwezen naar wat hieromtrent wordt gesteld in punt 3. De opmerkingen in de verweernota doen aldus geen afbreuk aan de voormelde vaststellingen.

4.8. Gelet op wat voorafgaat, blijkt niet dat de verwerende partij, bij het bepalen van de duur van het bestreden inreisverbod, rekening heeft gehouden met alle omstandigheden eigen aan het geval.

Een schending van de zorgvuldigheidsplicht in het licht van artikel 44 *nonies* van de Vreemdelingenwet wordt aannemelijk gemaakt.

4.9. Het eerste middel is in de aangegeven mate gegrond.

Deze vaststelling leidt tot de vernietiging van de bestreden beslissing. Een verder onderzoek van de overige onderdelen van het enig middel en de overige middelen dringt zich niet meer op daar dit niet kan leiden tot een ruimere vernietiging.

5. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 7 mei 2020 tot afgifte van een inreisverbod wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier november tweeduizend twintig door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

N. VERMANDER